

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud [redacted] rozhodl samosoudkyní [redacted]
ve věci

žalobkyně:

[redacted]
sídlem [redacted]

zastoupená obecným zmocněncem [redacted]
[redacted]

bytem [redacted]

za účasti vedlejšího účastníka **Sdružení pohřebnictví v ČR, z. s.**, IČO 13643037

sídlem Prokopa Velikého 197/29, 703 00 Ostrava

za účasti vedlejšího účastníka **Asociace pohřebních služeb v ČR, z. s.**, IČO 22858776

proti

žalovanému:

[redacted]
sídlem [redacted]

zastoupený advokátkou [redacted]

sídlem [redacted]

za účasti vedlejšího účastníka **Ministerstvo pro místní rozvoj**, IČO 66002222

sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 15 Praha 1-Staré Město

o zaplacení [redacted] s přísl.

takto:

- I. Žaloba, ve které se žalobce domáhá po žalovaném zaplacení částky [REDACTED] s příslušenstvím, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku [REDACTED] k rukám právního zástupce žalovaného, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalobce je povinen zaplatit vedlejšímu účastníku ČR- Ministerstvu pro místní rozvoj na náhradě nákladů řízení částku [REDACTED], to vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou dne 24. 8. 2018 domáhal uhrazení částky [REDACTED] s příslušenstvím. V žalobě uvedl, že žalobce dne 17. 7. 2018 v 23:30 hodin provedl na telefonické vyzvání vývoz lidských pozůstatků zemř. [REDACTED], nar. [REDACTED], zemř. [REDACTED] ve [REDACTED] hodin. Lidské pozůstatky („LP“) zemřelé byly převezeny do vlastního chladicího zařízení žalobce. Dne 19. 7. 2018 se dostavila do kanceláře žalobce [REDACTED] dcera zemřelé [REDACTED] a objednala pohřbení své matky bez smutečního obřadu zpopelněním v krematoriu. Ve sjednané smlouvě o pohřebních službách a souvisejících vztazích se mimo jiné zavázala zaplatit závdavek, rovnající se konečné sjednané ceně. LP zemřelé byly upraveny podle ČSN EN 15017 a oblečeny do předaného oblečení a uloženy do konečné, nezdobené, celodřevěné a vybavené rakve, a byly ponechány v chladicím zařízení. Dcera zemřelé nezaplatila závdavek ani po upomínkách. Po týdnu v chladicím zařízení byla rakev s LP přemístěna podle zákona (§ 7 odst. 1 písm. f/ ZoP) z chladicího zařízení žalobce do mrazicího zařízení žalobce v areálu jeho vlastní obřadní síně. Protože dcera zemřelé nesplnila smluvní povinnost, přistoupil žalobce dne 30. 7. 2018 podle čl. XI.11.4. smlouvy k odstoupení od smlouvy. Protože zde de iure i de facto nastala situace, kdy nikdo nezajistil pohřbení LP ve smyslu pokynu ZoP, žalobce podle § 5 odst. 1, odst. 6 ZoP oznámil žalovanému, že nastala situace, kdy nikdo/žádný vypravitel nesjednal pohřbem LP zemřelé. Stalo se tak odeslanou datovou zprávou [REDACTED] ze dne 30. 7. 2018 (čas doručení dne 30. 7. 2018 v 10:29:50 h.). Dne 31. 7. 2018 ve 12:30 hodin byly oblečené LP zemřelé v konečné rakvi s výbavou ex lege předány provozovateli pohřební služby – fyzické osobě panu [REDACTED], který pro žalovaného zajišťuje podle smlouvy slušná pohřbení obcí podle vyhl. č. 277/2017 Sb. Po předání LP vystavil žalobce daňový doklad [REDACTED] na částku [REDACTED] vůči žalovanému. Dne 9. 8. 2018 obdržel žalobce dopis [REDACTED] [REDACTED] ze dne 7. 8. 2018 jako sdělení k zaslanému daňovému dokladu – faktuře za pohřební služby, s tím, že žalovaný fakturu výše uvedenou žalobci neproplatí. Žalovaný neuhradil dluh ani po zaslání předžalobní výzvy. Žalobce dále doplnil, že v dané věci se původně jednalo o občanskoprávní vztah mezi žalobcem a dcerou zemřelé jako vypravitelkou. Ve smlouvě v čl. III. 3.1. bylo stranami sjednáno, že žalobce může od smlouvy odstoupit, pokud příkazník/vypravitel odmítne zaplatit závdavek. K odstoupení od smlouvy ze strany žalobce došlo, a proto zde de iure nastala situace, že nikdo nesjednal pohřbení LP [REDACTED]. Z tohoto důvodu bylo bez prodlení postupováno ex lege/ZoP ve vztahu k žalovanému. To, co bude žalobce vymáhat po původním vypraviteli, není

úctováno žalovanému; úctováno je mu jen a pouze to, co vyplývá z vyhl. č. 277/2018 Sb. Žalobce tedy provedl a žalovanému účtoval úkony podle citované vyhlášky. Všechny provedené úkony byly a jsou nezbytné pro přípravu pohřbení každého LP. Žalovaný je povinen platit to, co mu ukládá ZoP a vyhláška. Žalobce zdůrazňuje, že vyjmenované pohřební úkony ve vyhlášce jsou zákonným minimem. Žalobce dále namítal, že ze strany žalovaného došlo k bezdůvodnému obohacení, neboť lidské pozůstatky, které byly předány, tak byly předány oblečené, v dřevěné rakvi s výbavou, a dále byly prováděny ze strany žalobce služby jako např. manipulace tak jak je uvedeno ve vyhlášce a tyto o úkony žalobce skutečně provedl, nikoliv pak smluvní partner města.

2. Žalovaný k věci uvedl, že dne 30. 7. 2018 mu bylo doručeno oznámení žalobce, ve kterém žalobce informoval žalovaného, že je u něj uloženo tělo zemřelé [REDAKCE] a že nikdo nesjednal pohřbení dle ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví (dále jen „zákon o pohřebnictví“). Žalovaný z tohoto důvodu kontaktoval Pohřební službou [REDAKCE], aby pro zemřelou zajistila sociální pohřeb. Dne 31. 7. 2018 obdržel žalovaný od žalobce daňový doklad — fakturu číslo [REDAKCE] na částku [REDAKCE] včetně DPH za poskytnutí pohřebních služeb zemřelé [REDAKCE]. Přílohou faktury byl protokol o předání lidských pozůstatků [REDAKCE] ze dne 31. 7. 2018 panu [REDAKCE], provozovateli Pohřební služby [REDAKCE]. Žalovaný uvedl, že má s Pohřební službou [REDAKCE] uzavřenou smlouvu o spolupráci ze dne 4. 5. 2005 ve znění pozdějších dodatků na zajištění tzv. sociálních pohřbů, tedy s ohledem na povinnosti žalovaného jako obce povinné zajistit pohřbení slušným způsobem podle § 5 odst. 1 zákona o pohřebnictví. Tato smlouva však nezmocňuje pana [REDAKCE] k zastupování žalovaného ani k jednání jeho jménem. Žalovaný má v souladu s ustanovením § 5 odst. 1 zákona o pohřebnictví obecnou povinnost zajistit pohřbení ostatků slušným způsobem podle místních zvyklostí, pouze v případě, že žádný vypravitel pohřbu nesjedná pohřbení těla zemřelého ve lhůtě 96 hodin od oznámení úmrtí. Žalobce má pak v této souvislosti dle ustanovení § 5 odst. 6 zákona o pohřebnictví povinnost neprodleně informovat obec o tom, že ve lhůtě 96 hodin od oznámení úmrtí nebylo sjednáno pohřbení těla zemřelého. Vzhledem k tomu, že dne 19. 7. 2018 v 14:30 hod. došlo k uzavření smlouvy o pohřebních službách a souvisejících vztazích (objednávka číslo [REDAKCE]) mezi vypravitelem pohřbu — dcerou zemřelé a žalobcem, situace předvídaná zákonem o pohřebnictví vůbec nenastala, neboť ke sjednání pohřbení těla zemřelé došlo v zákonem stanovené lhůtě 96 hodin od oznámení úmrtí. Vzhledem k tomu, že nastala zákonem předvídaná situace a ve lhůtě 96 hodin od oznámení úmrtí bylo sjednáno pohřbení těla zemřelé, žalovaný nebyl dále povinen dle ustanovení § 5 odst. 1 zákona o pohřebnictví zajistit pohřbení zemřelé a v souladu s uzavřenou pohřební smlouvou měl zajistit pohřbení zemřelé žalobce. Žalovaný z výše uvedeného důvodu odmítá tvrzení žalobce, že je žalovaný povinen nahradit žalobci náklady uvedené ve faktuře. Pohledávku uplatněnou žalobou žalobcem v tomto řízení žalovaný popírá co do důvodu i výše. Žalobce doplnil, že Vypravitel pohřbu se v čl. XI. odst. 11.4 pohřební smlouvy mimo jiné zavázal zaplatit žalobci závdavek ve výši 100 % sjednané ceny při sjednání smlouvy či nejpozději do 24 hodin od sjednání této smlouvy. Dle tvrzení žalobce vypravitel pohřbu tuto povinnost nesplnil a nezaplatil v souladu s pohřební smlouvou závdavek. Žalobce z tohoto důvodu jednostranně odstoupil od smlouvy, a to dopisem, který vypravitel pohřbu zaslal dne 30. 7. 2018, tedy až 11 dnů po uzavření předmětné smlouvy. Žalovaný k pohřební smlouvě předně uvádí, že v souladu s čl. III. odst. 3.1 smlouvy

měl vypravitel pohřbu zaplatit závdavek na cenu předmětu plnění až do výše celé ceny, a teprve po zaplacení závdavku měl žalobce započít s plněním dle smlouvy, tedy mělo být plnění dle smlouvy započato až po zaplacení závdavku vypravitelem pohřbu. V pohřební smlouvě je dále sjednáno, že odmítne-li vypravitel pohřbu závdavek zaplatit, je žalobce oprávněn neplnit dle smlouvy až do doby zaplacení závdavku a náklady s tím spojené nese a zavazuje se zaplatit vypravitel pohřbu. Žalovaný má za to, že žalobce měl postupovat v souladu s uzavřenou pohřební smlouvou. Žalobce neměl před zaplacením sjednané ceny vůbec započít s plněním dle pohřební smlouvy, 24 hodin po nezaplacení závdavku vypravitelem pohřbu od smlouvy odstoupit a vynaložené náklady vymáhat po vypraviteli pohřbu. Pokud žalobce uzavřel s vypravitelem pohřbu pohřební smlouvu a navíc s plněním smlouvy započal ještě před zaplacením sjednané ceny (resp. závdavku), nemůže přenášet na žalovaného povinnost zaplatit vynaložené náklady (navíc vynaložené v rozporu se smlouvou) na žalovaného. Žalobce má sjednanou cenu vymáhat po vypraviteli pohřbu v souladu s uzavřenou pohřební smlouvou. Žalovaný má z výše uvedeného důvodu za to, že pasivně legitimovanou osobou v tomto řízení není žalovaný, nýbrž vypravitel pohřbu, který se zavázal zaplatit žalobci sjednanou cenu za pohřbení zemřelé v uzavřené pohřební smlouvě. Žalobci nic nebránilo, aby předmětnou smlouvu neuzavřel do složení závdavku na náklady pohřbení. Pakliže však ke sjednání smlouvy přistoupil i bez úhrady závdavku, nese riziko řádného a včasného zaplacení sjednané ceny druhou smluvní stranou tak, jako jakýkoli jiný podnikatel. V okamžiku sjednání smlouvy o pohřbení s dcerou zemřelé, [REDAKCE], tudíž zanikla zákonná povinnost žalovaného. K vynaloženým nákladům žalovaný dále uvádí, že k úmrtí došlo v zařízení sociálních služeb a poskytovatel sociálních služeb nese po dobu 48 hodin po úmrtí náklady spojené s uložením lidských pozůstatků (např. u pohřebního ústavu, pokud nemá sám vhodné prostory), a to v souladu s ustanovením § 4 odst. 4 zákona o pohřebnictví. Tyto úkony provedené do 48 hodin od oznámení úmrtí mají být účtovány provozovateli zařízení sociálních služeb namísto žalovanému. Závěrem žalovaný dodává, že dle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 277/2017 Sb., o postupu obce při zajištění slušného pohřbení (dále jen „vyhláška“), má postupovat při zajištění slušného pohřbení tak, aby nevznikaly zbytečné náklady. Vzhledem k neúčelnému vynaložení nákladů by navíc žalovanému tyto náklady nebyly proplaceny Ministerstvem pro místní rozvoj (v případě chybějících prostředků na úhradu pohřbu z pozůstalosti) dle § 5 odst. 5 zákona o pohřebnictví. Ze všech těchto důvodů navrhuji zamítnutí žaloby.

3. Do řízení na straně žalobce vstoupili tito vedlejší účastníci: Sdružení pohřebnictví v ČR, Asociace pohřebních služeb v ČR. Na straně žalovaného pak Ministerstvo pro místní rozvoj.
4. **Zástupce vedlejšího účastníka Sdružení pohřebnictví v ČR** upřesnil, že ohledně lhůty 48 hodin, tato lhůta platí, pokud tělo zůstává v sociálním zařízení, jakmile někdo nasmlouvá zajištění pohřbu, tak už sociální zařízení náklady nenese. Dochází k situacím, že vypravitel pohřbu objedná pohřeb a pak ze spekulativních důvodů od smlouvy odstoupí a pak již na něm nelze nic vymáhat. Navíc by se mělo při zajišťování pohřbu vycházet z přání zemřelého, a to by pak mělo být hrazeno, i když je prováděn sociální pohřeb.
5. **Zástupce Asociace pohřebních služeb v ČR** uvedl, že v dané věci by si účastníci měli uvědomit, že se jednalo o pohřeb, situaci psychicky náročnou pro objednatele pohřbu a k těmto lidem by se mělo chovat s hlubokým respektem, a pokud nezaplatí hned, tak by se mělo postupovat citlivě a ne je hned urgovat. Zákon uvádí, že poskytovatelé pohřebních služeb jsou

povinni se chovat eticky a důstojně a k tomu by se mělo v této věci rovněž přihlídnout. Nedá se daná situace srovnávat s běžnou obchodní činností, neboť nad poskytovateli pohřebních služeb stojí zákon o pohřebnictví, který zaručuje pozůstalým etické chování. Dále uvádí, že proto byly lidské pozůstatky uloženy tak dlouho v chladícím zařízení, neboť se vyčkávalo na reakci objednatele pohřbu. Je nutno se na celou věc dívat širším pohledem, je zde celorepublikový problém ze sjednávání dvojích cen, což poškozují podnikatele pohřebnictví. Ministerstvo financí získá z odúmrť 400 mil. Kč, přičemž náklady na sociální služby činí 10 mil. Kč. Dále uvádí, že zákon zdůrazňuje poslední vůli zemřelého, který za svého života sdělil poslední vůli, i když se jedná o sociální pohřeb, měla být jeho vůle splněna, jinak by byl porušen zákon.

6. **Zástupce Ministerstva pro místní rozvoj uvedl**, že se ztotožňuje s názorem žalovaného, domnívají se, že pokud dcera zemřelé sjednala pohřeb, tak by veškeré náklady měly být za ní. Dále se domnívají, že žalobce nesplnil povinnost neprodleně informovat žalovaného o tom, že není zajištěn pohřeb, učinil tak skoro až za 2 týdny a neúměrně tím navýšil náklady.
7. Z listinných důkazů a to z listu o prohlídce zemřelé, soud zjistil, že dne 17. 7. 2018 v 20:45 došlo k úmrtí [REDAKCE]. Zemřelá si přála, aby pohřeb zajistil žalovaný, což vyplývá z listiny označené jako VOLBA POHŘEBNÍ SLUŽBY.
8. Z listiny označené jako Objednávka [REDAKCE] ze dne 19. 7. 2018 bylo zjištěno, že žalobce a [REDAKCE] se dohodli na uzavření smlouvy, jejímž předmětem bylo mimo jiné provedení pohřebních služeb, zpopelnění bez obřadu zesnulé [REDAKCE]. V článku 10.4 smlouvy se [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] uvádí: Nebude-li sjednaná cena zcela zaplacená již zaplacením závdavku před tímto prohlášením o uznání dluhu, příkazce uznává svůj dluh ve výši rovnající se ceně sjednaných a dosud nezaplacených služeb a zboží vůči příkazníku jako věřiteli za svůj dluh spočívající v objednání pohřebních služeb za účelem pohřbení zemřelé ve smlouvě uvedené a ve výši sjednané uvedené ve smlouvě. Článek XI. Smlouvy mimo jiné uvádí: Nezaplatí-li vypravitel/příkazce příkazníku závdavek již při uzavření smlouvy či do termínu sjednaného smutečního obřadu, stává se tímto ujednáním tato smlouva pro příkazníka nezávazná a sjednává se, že příkazník může jednostranně z tohoto důvodu od smlouvy odstoupit. V tomto případě se vypravitel zavazuje zaplatit příkazníku o náhradu škody, kterou by mu způsobil. Příkazník pak bude postupovat dle zákona o pohřebnictví, jako by někdo pohřeb nikdo nesjednal.
9. Z výše uvedené listiny dále vyplývá, že se [REDAKCE] zavázala uhradit žalobci částku [REDAKCE], ve smlouvě jsou vyčísleny jednotlivé položky související s pohřbením.
10. Z listiny označené jako odstoupení od smlouvy ze dne 27. 7. 2018 soud zjistil, že žalobce odstoupil od výše uvedené smlouvy, a tuto skutečnost oznámil paní [REDAKCE].
11. Z listiny ze dne 30. 7. 2018 označené jako oznámení podle § 5 odst. 6 zákona č. 256/2001 Sb. Žalobce oznámil datovou zprávou žalovanému, že zrušil smlouvu ex nunc. Žalobce oznámil, že lidské pozůstatky zemřelé jsou oblečené a uloženy v konečné rakve s výbavou ex lege a jsou uloženy mrazícím zařízením. Podle názoru žalobce nastala de iure situace, že nikdo nesjednal pohřeb lidských ostatků ve smyslu § 5 odst. 1 zákona o pohřebnictví.
12. Z listiny označené jako protokol o předání lidských pozůstatků bylo zjištěno, že žalobce předal tělo zemřelé provozovateli pohřební služby smluvního partnera žalovaného [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

- ██████████, a to dne 31. 7. 2018.
13. Z předložené faktury ze dne 31. 7. 2018 bylo zjištěno, že žalobce vystavil žalovanému fakturu na částku ██████████. V této faktuře jsou fakturovány pohřební služby, a to převzetí, zarakvení a úprava zesnulého, celodřevěná rakev nezdobená, výjezd v pracovní době, jednoduchá výbava rakve, položka manipulace, mrazicí box.
 14. Z listiny ze dne 7. 8. 2018 je patrné, že žalovaný sdělil žalobci, že mu výše uvedenou fakturu za pohřbení ██████████ formou nezaplatí z důvodů, že se nejedná o tzv. sociální pohřeb dle § 5 odst. 1 zákona o pohřebnictví. Zástupce žalovaného sdělil, že je sice žalovaný povinen zajistit pohřbení zemřelého, nicméně není povinen nést tyto náklady.
 15. Z listiny označené jako předžalobní výzva ze dne 1. 7. 2018 bylo zjištěno, že žalobce *vyzval* žalovaného k úhradě sporné částky.
 16. Z listiny označené jako volba pohřbení zjištěno, že ██████████ si přála, aby v případě jejího úmrtí byla kontaktována pohřební služba ██████████.
 17. Z listiny faktura daňový doklad číslo 2018/10 je patrné, že žalovaný obdržel od pohřební služby ██████████ fakturu znějící na částku ██████████. Tato faktura se týkala pohřbení bez obřadu, kremace zesnulé ██████████. V ceně zahrnuta odměna za zprostředkování kremace, kremační žeh, zaopatření zemřelého, manipulace s rakví.
 18. Soud zamítl návrh na výslech svědků navržených žalobcem: ██████████, ██████████, ██████████, ██████████, ██████████, ██████████, ██████████, uvedených na čl. 125 a dále svědka ██████████, neboť výslech osob je nadbytečný a není nutný pro právní posouzení věci.
 19. Ze stejných důvodů soud zamítl rovněž důkazy: normou ČSN EN 15017, Česká technická norma ČSN 493160-1,-2,-3, odpověď na žádost o podání informace čl. 134, 140, Rámcová smlouva čl. 81-82, dále ceník na čl. 83, čl. 84-85, čl. 86-88, 89 (výtisk z internetu obvyklých cen sociálních a jiných pohřbů) a dále předloženou rigorózní práci. Z těchto důkazů není možno zjistit nic, co by mělo vliv na skutkové či právní posouzení sporu.
 20. Dále zamítl návrh žalované na výslech ██████████ z důvodů nadbytečnosti.
 21. Po provedeném dokazování soud zjistil následující skutkový stav: Dne 17. 7. 2018 zemřela paní ██████████. Tělo zemřelé pak v souladu s jejím přáním převzal žalobce. Dne 19. 7. 2018 sjednala dcera zemřelé s žalobcem pohřbení zemřelé a zavázala se zaplatit závdavek. Tento nezaplatila, žalobce proto od smlouvy odstoupil. Žalobce před odstoupením od smlouvy provedl úkony dle zákona o pohřebnictví a příslušné vyhlášky (zaopatření těla zemřelé). Žalobce oznámil žalovanému, že došlo k odstoupení od smlouvy s vypravitelem pohřbu. Pohřeb zemřelé zajistil žalovaný prostřednictvím svého smluvního partnera firmy ██████████. Žalobce vyzval žalovaného, aby mu uhradil náklady, které mu vznikly v souvislosti s úkony směřující k pohřbení žalované (převzetí, zarakvení a úprava zesnulého, celodřevěná rakev nezdobená, výjezd v pracovní době, jednoduchá výbava rakve, manipulace, mrazicí box, celkem ██████████). Žalovaný náklady odmítl uhradit. Firma ██████████ provedla úkony směřující k pohřbení zemřelé (kremace, kremační žeh, zaopatření zemřelého, manipulace s rakví).
 22. Podle § 5 odst. 1 zákona o pohřebnictví (zákon č. 256/2001 Sb., ve znění zákona č. 193/2017) nesjedná-li ve lhůtě 96 hodin od oznámení úmrtí pohřbení těla zemřelého žádný vypravitel

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████

pohřbu ani žádný poskytovatel zdravotních služeb nebo univerzitní vysoká škola, která provádí anatomické pitvy v souladu s podmínkami stanovenými zvláštním právním předpisem, neprojeví zájem o využití těla zemřelého pro potřeby lékařské vědy a výzkumu nebo k výukovým účelům, nebo nebyla-li zjištěna totožnost mrtvého do 1 týdne od zjištění úmrtí, zajistí pohřbení slušným způsobem podle místních zvyklostí obec, na jejímž území k úmrtí došlo nebo bylo tělo zemřelého nalezeno, případně vyloženo z dopravního prostředku. O zajištění pohřbení podle věty první může obec uzavřít veřejnoprávní smlouvu s jinou obcí; podmínka stanovená v § 63 odst. 1 větě první zákona o obcích se nepoužije.

23. § 5 odst. 4 zákona uvádí, že obec, která zajistila pohřbení podle odstavců 1 až 3, přihlásí svoji pohledávku z titulu účelně vynaložených nákladů na slušné pohřbení podle místních zvyklostí do pasiv pozůstalosti. Bylo-li řízení o pozůstalosti zastaveno, nebo nebyla-li k němu dána pravomoc českých soudů, uplatní obec náhradu těchto nákladů u Ministerstva pro místní rozvoj (dále jen "ministerstvo").
24. § 5 odst. 6 stanoví, že osoba, u které je tělo zemřelého uloženo, je povinna neprodleně informovat obec, na jejímž území došlo k úmrtí nebo bylo tělo zemřelého nalezeno, případně vyloženo z dopravního prostředku, že nastaly skutečnosti podle odstavce 1.
25. § 5 odst. 9 uvádí, že náklady spojené s přepravou lidských pozůstatků a úkony s tím spojené, vyjma přepravy lidských pozůstatků na pitvu, hradí vypravitel pohřbu.
26. Podstatou sporu mezi žalobcem a žalovaným je výklad § 5 odst. 1 zákona o pohřebnictví. Podle názoru soudu zákon jednoznačně upravuje situaci, kdy se jedná o tzv. sociální pohřeb, tedy kdy nese náklady za úkony související s pohřbením těla obec. Je to mimo jiné i v případě, kdy ve lhůtě 96 h nedojde ke sjednání pohřbení těla vypravitelem pohřbu. V daném případě došlo ve lhůtě 96 h ke sjednání smlouvy o provedení pohřebních služeb mezi žalobcem a dcerou zemřelé, paní [REDAKCE]. Ve smlouvě se vypravitelka pohřbu zemřelé zavázala zaplatit žalobci závdavek, což však neučinila. Přestože žalobce od smlouvy odstoupil, pak pokud mu vznikly náklady související s pohřbením zemřelé, tak tyto by měla hradit právě osoba, která si u žalobce pohřeb objednala. Žalobce si navíc tuto skutečnost i smluvně ošetřil. Soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, že žalobce jako podnikatel v oboru pohřebnictví nemůže přenášet na obec, potažmo na stát svoje podnikatelské riziko. V případě, že dojde k uzavření smlouvy a jedna strana neplní, v tomto případě vypravitel pohřbu, tak je na žalobci, aby se svého plnění domáhal po smluvním partnerovi (v tomto případě paní [REDAKCE]) nikoliv po obci (žalované). Daná situace vyplývá ze zásady pacta sunt servanda. Tato zásada pak je vložena do § 3 odst. 2 písm. d) občanského zákoníku. Dle § 5 odst. 1 obec jako vypravitel pohřbu má povinnosti zajistit pohřbení slušným způsobem podle místních zvyklostí v případě, kdy smlouva sjednána nebyla, což se v tomto případě nestalo. Vypravitel pohřbu, přestože se nachází ve složité životní situaci, kdy mu zemřel blízký člověk, by měl mít morální odpovědnost vůči zemřelému a zajistit (uhradit) náklady pohřbu, pokud se k tomu zaváže a má povinnosti, jež mu z příslušné smlouvy vyplývají. Tuto povinnost pak nelze přenášet na jiný subjekt (žalovaného).
27. Soud se rovněž neztotožňuje s názorem žalobce, že došlo k bezdůvodnému obohacení na straně žalovaného. Žalovaný zařídil prostřednictvím svého smluvního partnera, pohřbení zemřelé na základě oznámení žalobce, a to až za situace, kdy žalobce odstoupil od smlouvy.

Úkony, které pak žalovaný respektive smluvní partner žalovaného učinil, spočívaly v jiných postupech směřujících k pohřbení zemřelé, než které učinil žalobce. Nelze v žádném případě hovořit o neoprávněném majetkovém prospěchu ze strany žalovaného. Pokud vznikly žalobci náklady související s nakládáním těla zemřelé, tak je nutno, aby se jich domáhal po dceři zemřelé, paní [REDACTED].

28. Ze všech těchto skutečností vyplývá, že žalovaný není v daném sporu pasivně legitimován, a proto soud žalobu zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal [REDACTED], jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce [REDACTED]. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce [REDACTED] a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši [REDACTED] sestávající z částky [REDACTED] za každý z sedmi úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a. t. včetně sedmi paušálních náhrad výdajů po [REDACTED] dle § 13 odst. 4 a. t., cestovné ve výši [REDACTED], náhrada za promeškaný čas ve výši [REDACTED] a daň z přidané hodnoty ve výši 21 %.
30. Dále soud rovněž přiznal náklady vedlejšího účastníka, ČR-Ministerstvu pro místní rozvoj spočívající v hotových výdajích ve výši [REDACTED] a cestovné ve výši [REDACTED], celkem [REDACTED].
31. Podle § 149 odst. 1 o. s. ř. soud rozhodl o povinnosti zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám právního zástupce. Lhůtu ke splnění rozsudkem uložených povinností určil soud třídní podle § 160 odst. 1 o. s. ř., neboť pro uložení lhůty jiné neshledal důvod.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15-ti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu [REDACTED], prostřednictvím soudu podepsaného. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nebudou-li povinnosti uložené tímto rozsudkem splněny v uvedených lhůtách, bude možné se domáhat po právní moci rozsudku výkonu rozhodnutí u soudu, nebo prostřednictvím exekuce.

[REDACTED] 13. června 2019

[REDACTED]
samosoudkyně